

S u r m a s t.

W i s i t: Oh Jesus Kristus tulle sa, n. t. s.

1. Oh kühho mõtleb innime? Ta ello on kui diekl, ja süski on ta kartmatta, ehk küt ta pattust pöödmatta.

2. Kes noor se ütleb: aega weel! Mees lodab omma rommo peäl, ja wannad ikka mõtlewad, weel aasta aega ollewad.

3. Oh ärrä ütles: eks ma nä, et surma kões ma iggapä? Sest süs wast surma mälletad, kui sa sest targemaks ka saad.

4. Siin muuretsema peame, et taewas õn saks saaksime; ja igga tunnike on, teäl, meil õnnistuseks antud weel.

5. Surm wiib meid kohto ette siit; seäl tousewad keik meie süüd; need sallajamad mõt tedke seäl awalikkuse tehakse.

6. Et surm nüüd allati so ees, süs ella waimo murre sees, ja katsu omma usko teäl, kas ellow ta ehk surmad weel.

7. Üks palwe ehk üks nutto heäl, süs kui so hing jo kele peäl, ei se te ühhe korraga so süddant puhtaks, pühaks ka.

8. Ja muud ei maksa loja ees, kui agga õigus süddames, ja ust mis himnud surre tab, ja pühhad kõmbed sünnitab.

9. Ei hing sa pühaks waewata, ka mitte ilma abbita; sepärrast kanna agga hoolt, süs aitab jummal omma poolt.

10. Se üllem assi ilma peäl, mispärrast olled lodud teäl, mis teeb, et surred õnsaste, se on, et ellad pühaste.

11. Kes nisugguseks elluks teäl end ohwirib, kui on aega weel, pääw yäwalt parremaks ka saab, se surma hästi mälletab.

12. Kas mälletan ni surma ka? Oh is sand jummal hallasta! Mo mele surma tulle ta, et õppin sulle ellama.

13. Mind lasse omma süddant ka siin truist läbi katsuda: kas temma sees on armastus, ust, lotus, rahho, kannatus?

14. Lass' mind sult armo palluda, ja pat ta wasto woitelda, et, kui surm tulleb min ule, so rahho jääks mo hingele.